

می‌گفته است ابن عباس برای ما نقل کرد که * چون مادر سعد بن عباده درگذشت، سعد در مدینه نبود. بعد به حضور پیامبر آمد و گفت: ای رسول خدا مادرم درگذشته است و من نبودم. آیا اکنون اگر صدقه‌ای از سوی او بدهم برای او سودی خواهد داشت؟ فرمود: آری. گفت: شما را گواه می‌گیرم که نخلستان مخraf من وقف است.

عمرو بن عاصم کلابی از هتمام، از قتادة، از سعید بن مسیب نقل می‌کند *: سعد بن عباده به حضور پیامبر(ص) آمد و گفت: مادرم درگذشته و وصیت نکرده است. آیا اگر من از طرف او صدقه بدهم برای او سودمند خواهد بود؟ فرمود: آری. سعد گفت: چه صدقه‌ای را شما بیشتر دوست دارید؟ فرمود: آب آشامیدنی.

ابوالولید هشام هم برای ما از شعبه، از قتادة، از سعید بن مسیب همین‌گونه نقل می‌کرد که * چون مادر سعد بن عباده درگذشت، سعد از پیامبر(ص) پرسید کدام صدقه از همه برتر است؟ فرمود: آشاماندن آب.

عمرو بن عاصم از سوید پدر حاتم صاحب‌الطعام نقل می‌کند که می‌گفته است *: نزد حسن بصری بودم و شنیدم مردی از او پرسید آیا از این سفاخانه‌ای که در مسجد پیامبر(ص) است و آب آن صدقه است بیاشامم؟ حسن بصری گفت: ابوبکر و عمر از این سفاخانه مادر سعد بن عباده آب می‌آشامیدند، حالا تو مساله می‌پرسی؟ ساکت باش.

و اقدی از عمر و محمد بن عبدالله، از قول زهري، از عبید الله بن عبدالله بن عتبه، از ابن عباس، از عمر بن خطاب نقل می‌کند * چون خداوند پیامبر خود را قبض روح فرمود، انصار در سقیفه بنی ساعدة جمع شدند. سعد بن عباده هم همراهشان بود و با یکدیگر رایزنی کردند که با سعد بن عباده بیعت کنند و این خبر به ابوبکر و عمر رسید. آن دو درحالی که گروهی از مهاجران همراهشان بودند، بیرون آمدند و خود را آن‌جا رساندند و میان ایشان گفتگو و سخنانی درباره بیعت سعد بن عباده رد و بدل شد. سخنگوی انصار برخاست و گفت: من شاخ پربار و خردمند انصارم باید امیری از ما و امیری از شما باشد. در این هنگام صدایها بلند شد و هیاهو فراوان بود من (عمر بن خطاب) به ابوبکر گفت: دست فراز آر و او دست پیش آورد. من با او بیعت کردم. مهاجران و انصار هم با او بیعت کردند و بر سعد بن عباده که خود را در پارچه پیچانده و میان ایشان بود هجوم بر دیم. گفت: سعد چگونه است؟ گفتند: بیمار و دردمند است، و کسی از انصار گفت: شما که سعد بن عباده را کشید. گفت: خدا او را بکشد؟ عمر می‌گفته است: در کاری که برای ما پیش آمده بود، هیچ چیزی بهتر از

بیعت با ابوبکر نبود که ترسیدیم اگر برگردیم و برای ابوبکر بیعت صورت نگیرد، انصار پس از ما با کسی بیعت کنند و بعد مانچار بودیم با باکسی که راضی نیستیم بیعت کنیم یا با آنان مخالفت کنیم که در آن صورت فساد و تباہی می‌بود.^۱

و اقدی از محمد بن صالح، از زیبر بن منذر بن ابی اُسید ساعدی نقل می‌کند * ابوبکر به سعد بن عباده پیام فرستاد که بیا و بیعت کن که مردم و خویشاوندان تو بیعت کرده‌اند. پاسخ داد نه به خدا سوگند بیعت نمی‌کنم تا آنکه تمام تیرهای تیردان خود را به شما بزنم و با هر کس که از من پیروی کند و اقوام خود و خاندانم با شما جنگ کنم. چون این پاسخ به ابوبکر رسید بشیر بن سعد ^{آگفت}: ای خلیفه رسول خدا همانا سعد بن عباده از بیعت خودداری و لج کرده است و او با شماتا پایی جان بیعت نمی‌کند و اگر او کشته شود فرزندان و خاندانش هم با او ایستادگی می‌کنند تا کشته شوند و آنان کشته نخواهند شد مگر اینکه تمام قبیله خزرچ کشته شوند و خزرچیان کشته نخواهند شد مگر اینکه قبیله او س هم با ایشان کشته شوند. اکنون که کار شما استوار شده است، او را تحریک مکنید که اگر به حال خودش واگذارید، تنهاست و زیانی برای شماندارد.^۲ ابوبکر اندرز بشیر را پذیرفت و سعد را رها کرد. چون عمر خلیفه شد، روزی او را در راه دید و با تحقیر او را صدازد و گفت: «آهای سعد» و سعد هم همان‌گونه پاسخ داد. عمر گفت: تو همانی که آن کار را کردي؟ گفت: آری من همانم، اکنون هم که فرماندهی به دست تو رسیده است و به خدا سوگند رفیقت را (ابوبکر) از تو بیشتر دوست می‌داشتم و به خدا سوگند از همسایگی و مجاورت تو خوش نمی‌آید. عمر گفت: کسی که از همسایگی دیگری ناخشنود است، از آنجا کوچ می‌کند و می‌رود. سعد گفت: من هم این موضوع را نمی‌خواهم فراموش کنم و به همسایگی کسانی می‌روم که از تو بپترند. گوید، اندکی بعد سعد بن عباده به شام هجرت کرد و این در

۱. خوانندگان ارجمند ملاحظه می‌فرمایند که عجیب بیعنی بوده است. مورد توافق و اجماع همگان؟! و بدون هیچ‌گونه مخالفت و با کمال میل و آزادی و شرکت همگان؟! و برای اطلاع بیشتر مراجعه کنید به، ابوبکر جوهری، التفہ و فدک، تهران، چاپ ۱۴۰۱ق - م.

۲. بشیر بن سعد بن ثعلبہ از قبیله خزرچ و گویند نخشنین کسی است که از انصار در سقینه با ابوبکر بیعت کرد. در سال دوازدهم به روزگار حکومت ابوبکر در جنگ عین التمر کشته شد. برای اطلاع بیشتر، رک: ابن اثیر، اسد الغایب، ج ۱، ص ۱۹۵ - م.

۳. از این گفتنکو معلوم می‌شود که زمینه قیام بر ضد ابوبکر فراهم بوده است، خود بشیر از خزرچ است و می‌بینید که می‌گوید همه خزرچیان و او سیان کشته نخواهند شد - م.

آغاز حکومت عمر بود و سعد بن عباده در حوران^۱ درگذشت.

واقدی از یحییٰ بن عبدالعزیز بن سعید بن سعد بن عباده از قول پدرش نقل می‌کند که می‌گفته است * سعد بن عباده در حوران که از سرزمینهای شام است، دو سال و نیم پس از حکومت عمر درگذسته است. واقدی می‌گوید: گویا در سال پانزدهم درگذسته است. عبدالعزیز می‌گوید: متوجه مرگ او در مدینه نشدند تا آنکه گروهی از پسر بچه‌ها که در گرمای سخت نیمروزی در کنار چاه آب منبه یا سکن مشغول بازی بودند شنیدند از میان چاه کسی می‌گوید:

«همانا سرور خزر ج سعد بن عباده را کشتم و دو تیر به او زدیم که نشانه ما قلب او بود و خطا نکردیم.»^۲

کودکان ترسیدند و آن روز را به خاطر سپردند و معلوم شد همان روزی بود که در آن روز سعد بن عباده کشته شده است. گوید: سعد بن عباده کنار راه باریکی نشسته بود که ادرار کند او را کشته‌اند و همانند درگذسته است و دیده‌اند که تمام پوست بدنش سبز شده است.

یزید بن هارون از سعید بن ابی عربه نقل می‌کند که می‌گفته است شنیدم محمد بن سیرین می‌گفت * سعد بن عباده ایستاده ادرار کرد، و چون برگشت به یاران خود گفت: در خود احساس رخوت و سستی می‌کنم و درگذشت و شنیدند جنیان همان بیت فوق را می‌خوانند.^۳

مُنْذِرُ بْنُ عَمْرُو

ابن ختنیس بن لوذان بن عبدود بن زید بن ثعلبة بن خزر ج بن ساعده. مادرش هند دختر منذر بن جموج بن زید بن حرام بن کعب بن غنم بن کعب بن سلمه است. به روایت همگان در

۱. حوران، از سرزمینهای کناره غربی رود اردن، و نام آن در کتاب مقدس و هم در کتبیه‌های با خط میخی آمده است، رک: دائزه المعارف اسلام، ج ۱، ص ۱۴۰، مقاله شتاوی - م.

۲. فَذَقْلَنَا السَّيِّدُ الْخَزْرَجُ سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ

وَرَمِيَّاهُ بْنِهِينَ قَلْمَنْ تُبَطَّ فَوَادَةَ

۳. برای آگهی از این توطئه به شرح خطبه ۱۸۳ در شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید و جلوه تاریخ در شرح نهج البلاغه، ج ۵، به قلم این بنده، نشر تی، ۱۳۷۲ ش، ص ۲۵ مراجعه فرمایید.

بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و یکی از سالارهای دوازده گانه انصار است. او در جنگهای بدر و اُحد و بشر معونه شرکت کرد و در آن شهید شد، و ما اخبار او را ضمن اخبار کسانی از بنی ساعدة که در جنگ بدر شرکت کرده‌اند نوشتیم.

از خاندان بنی سلمة بن سعد بن علی بن اسد بن ساردة بن تزوید بن جشم بن خزرج، دو مرد

براء بن معروف

ابن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید بن عدی بن ختم بن کعب بن سلمه. مادرش رباب دختر نعمان بن امری القیس بن زید بن عبدالاشهل بن جشم بن اوس است. فرزندان براء عبارت اند از: بشر بن براء که در بیعت عقبه شرکت داشته و در بدر هم حاضر بوده است، مادر او خلیده دختر قیس بن ثابت بن خالد از خاندان اشجع است که از بنی دهمان شمرده می‌شوند. مبشر و هند و سلافه که این دو بانو مسلمان و از بیعت کنندگان اند و رباب که او هم مسلمان و از بیعت کنندگان است و مادرشان حمیمة دختر صیفی بن صخر بن خنساء بن سنان بن عبید و از خاندان بنی سلمه است. براء بن معروف به روایت همگان در بیعت عقبه حضور داشته و یکی از نقییان دوازده گانه انصار است. براء نخستین کسی از نقییان است که در شب بیعت عقبه پس از دیدار با رسول خدا(ص) و انتخاب نقییان برخاست و چنین گفت:

«سپاس خداوندی را که ما را به محمد(ص) گرامی داشت و هماهنگ فرمود، ما آخرین کسان بودیم که فراخوانده شدیم و نخستین گروه بودیم که پاسخدادیم و پذیرفتیم، فرمان خدا و رسولش را پاسخدادیم و شنیدیم و فرمان بردیم. ای گروه اوس و خزرج خداوند شما را به دین خود گرامی داشت، اگر می‌خواهید مطیع و شناو و یاری‌دهنده باشید، شکر و سپاسگزاری در این است که خداوند و پیامبرش را اطاعت کنید.» و نشت.

و اقدی از محمد بن عبدالله، از زهری، از پسر کعب بن مالک نقل می‌کند که می‌گفته است: «براء بن معروف نخستین کسی بود که در زندگی و مرگ خود حتی پیش از رسول خدا روی به قبله کرد. هنگامی که پیامبر(ص) هنوز در مکه بودند به او فرمان دادند که روی به بیت المقدس کند و براء اطاعت کرد ولی هنگامی که مرگش فرار سید به اهل خود دستور داد

که او را به سوی مسجدالحرام بگردانید و چون پیامبر(ص) به مدینه هجرت فرمودند، شانزده ماه به سوی بیت المقدس نماز گزاردند، آنگاه قبله به کعبه تغییر کرد.

و اقدی از کثیر بن زید، از مطلب بن عبدالله نقل می‌کند که می‌گفته است: «براء بن معروف نخستین کس است که نسبت به ثلث مال خود وصیت کرده است، و پیامبر(ص) هم اجازه فرموده‌اند».

و اقدی از معمّر، از زهری، از پسر کعب بن مالک نقل می‌کند: «براء بن معروف هنگام مرگ خود وصیت کرد که چون او را در گور نهند چهره‌اش را سوی کعبه برگردانند، و پیامبر اندکی بعد از مرگ او به مدینه آمدند و بر براء نماز میت گزاردند».

و اقدی از یحیی بن عبدالله بن ابی قتاده، از مادرش، از پدرش نقل می‌کند: «مرگ براء بن معروف در ماه صفر و یک ماه پیش از آمدن پیامبر به مدینه اتفاق افتاده است».

و اقدی از اسحاق بن خارجه، از پدرش نقل می‌کند که می‌گفته است: «آن روز که قبله مسلمانان از بیت المقدس به کعبه تغییر یافت، مادر پسر (همسر براء) گفت: ای رسول خدا این گور براء است و پیامبر(ص) با یاران خود بر آن گور تکبیر فرمود».

همچنین و اقدی از یحیی بن عبدالله بن ابی قتاده، از مادرش، از قول پدرش نقل می‌کند که می‌گفته است: «نخستین کس که پیامبر(ص) پس از ورود به مدینه بر او نماز گزارد براء بن معروف بود. رسول خدا با یاران خود کنار گور او رفتند و صف نماز بستند و عرض کردند: پروردگارا او را بیامز و بر او رحمت فرمای و از او خشنود باش، هرچند که همین گونه فرموده‌ای».

اسماعیل بن ابراهیم اسدی از ایوب، از محمد بن هلال نقل می‌کند: «براء بن معروف پیش از آمدن رسول خدا به مدینه در گذشت و چون پیامبر به مدینه رسیدند بر گور او نماز گزاردند».

عفان بن مسلم از ابو عوانه، از ابوبشر نقل می‌کند که می‌گفته است: «مردی از اهل مدینه می‌گفت: پیامبر(ص) بر گور یکی از نقیبان نماز گزاردند. و اقدی می‌گوید: براء بن معروف نخستین کس از نقیبان دوازده گانه بود که در گذشت».

عبدالله بن عمرو

ابن حرام بن شعلة بن حرام بن كعب بن غنم بن سلمة. مادرش رباب دختر قيس بن قریم بن امية بن سنان بن كعب بن غنم بن سلمه است. عبدالله پدر جابر بن عبدالله انصاری است. به روایت همگان در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است. او یکی از نقیبان دوازده گانه انصار است. در بدر و احد شرکت کرد و در جنگ احد شهید شد. شرح حال و خبر او را ضمن بیان افرادی که از قبیله بنی سلمه در بدر شرکت کرده‌اند، نوشتیم.

از خاندان قوائله، یک مزد

عبدادة بن صامت

ابن قيس بن أضرم بن فهر بن شعلة بن غنم بن عوف بن عمرو بن خزرج. مادرش قرة العین دختر عبدادة بن نضلة بن مالک بن عجلان بن زید بن غنم بن سالم بن عوف بن عمرو بن عوف بن خزرج است. کنیه‌اش ابوالولید است. در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است و یکی از نقیبان دوازده گانه است. در بدر و احد و خندق و تمام جنگهای دیگر همراه پیامبر (ص) بوده است و ما اخبار او را ضمن شرح حال افراد خاندان قوائله که در بدر شرکت کرده‌اند آورده‌یم.

از خاندان زریق بن عامر بن زریق بن عبد حارثه بن مالک بن غضب بن جشم بن خزرج، یک مرد

رافع بن مالک بن عجلان

ابن عمرو بن عامر بن زریق. مادرش ماویة دختر عجلان بن زید بن غنم بن سالم بن عوف بن عمرو بن عوف بن خزرج و کنیه او ابومالک است. رافع بن مالک دارای سه پسر به نامهای

رفاعه و خلاد و مالک بوده است که مادرشان ام مالک دختر اُبی بن مالک بن حارث بن عبید بن مالک بن سالم حُبْلَی است. رافع بن مالک هم از افراد کامل است و در اصطلاح دوره جاهلی «کامل» کسی است که خط می‌نوشه و شناو تیراندازی را نیکو می‌دانسته است، و رافع این چنین بوده است، با آنکه نگارش میان ایشان اندک بوده است. گفته می‌شود، رافع بن مالک و معاذ بن عفرا نخستین کسان از انصارند که با پیامبر(ص) در مکه ملاقات کرده‌اند و مسلمان شدند و اسلام را به مدینه آورده‌اند، و در این مورد روایتی هم برای آن دو نقل شده است. رافع را همچنین از هشت تن یا شش تنی که گفته می‌شود نخستین کسان از انصارند که مسلمان شده‌اند و پیش از ایشان کسی مسلمان نشده است، شمرده‌اند. واقدی می‌گوید: موضوع شش تن صحیح تر اقوال در نظر ماست و خداوند داناتر است.

به روایت همگان رافع در بیعت عقبه همراه هفتاد تن انصار بوده است. او یکی از نقیبان دوازده گانه انصار است. رافع در جنگ بدر شرکت نکرده است، ولی دو پرسش رفاعه و خلاد در بدر شرکت کرده‌اند. رافع در جنگ اُحد شرکت کرد و در آن جنگ در ماه شوالی که سی و دومین ماه هجرت بود شهید شد.

واقدی می‌گوید عبد‌الملک بن زید که از فرزندزادگان سعید بن زید بن عمرو بن نفیل است، از قول پدرش نقل می‌کرد: *پیامبر(ص) میان رافع بن مالک زُرقی و سعید بن زید عقد برادری منعقد فرمود.

اینان که بر شمردیم نقیبان دوازده گانه‌ای هستند که رسول خدا(ص) در شب بیعت عقبه آنان را به نقابت بر قوم خودشان از انصار منصوب فرموده‌اند.

موضوع کلثوم بن هذم عمری و تنی چند که روایت کرده‌اند در جنگ بدر شرکت داشته‌اند و ثابت نیست

کلثوم بن هذم

ابن امری القیس بن حارث بن زید بن عبید بن زید بن مالک بن عوف بن عوف بن مالک بن اوس.

واقدی از مجتمع بن یعقوب، از سعید بن عبدالرحمن بن رُقیش، از عبدالرحمن بن

یزید بن جاریه، از عمویش مجتمع بن جاریه، همچنین واقدی از ابوبکر بن عبدالله بن ابی سبّرة، از عثمان بن وَثَاب آزادکرده خاندان حمزه، از ابی غطفان، از ابن عباس نقل می‌کند که هردو می‌گفته‌اند * کلثوم بن هِذْم مردی شریف و پیری سالخورده بود و پیش از آنکه رسول خدا به مدینه بیایند مسلمان شد و چون پیامبر (ص) به مدینه هجرت کرد و نخست در محله بنی عمرو بن عوف سکونت فرمود، به خانه کلثوم متزل کرد، ولی برای گفتگو با مردم به خانه سعد بن خیثمه تشریف می‌آورد، و خانه سعد معروف بود به خانه افراد مجرّد. واقدی می‌گوید: به همین جهت برشی گفته‌اند که رسول خدا در خانه سعد بن خیثمه اقامت فرموده‌اند و حال آنکه در نظر ما قول صحیح آن است که در خانه کلثوم بن هِذْم ساکن بوده‌اند. گروهی از یاران رسول خدا هم در خانه کلثوم بن هِذْم متزل کرده‌اند که از جمله ایشان ابو عبیده بن جراح، مقداد بن عمرو، خطاب بن آرت، سُهیل و صفوان پسران بیضاء و عیاض بن زُهیر و عبدالله بن مَخْرَمَة و وَهْب بن سعد بن ابی سَرْح و معمر بن ابی سَرْح و عمرو بن ابی عمرو از خاندان محارب بن فهر و عُمَیر بن عوف آزادکرده سُهیل بن عمرو هستند و تمام ایشان هم در جنگ بدر شرکت کرده‌اند.

پس از آمدن رسول خدا (ص) به مدینه چیزی نگذشت که کلثوم بن هِذْم درگذشت و این اندکی پیش از خروج پیامبر (ص) برای جنگ بدر بوده است. هیچ‌کس در باره مسلمانی کلثوم بن هدم شک و تردیدی نکرده و او مردی نیکوکار بوده است.

حارث بن قيس

ابن هئیشة بن حارث بن أمية بن معاوية بن مالك بن عوف بن حارث بن مالك بن أوس. مادرش زینب دختر صيفی بن عمرو بن زید بن جشم بن حارثه بن حارث بن أوس است. برادرش حاطب بن قيس کسی است که در باره او میان اوس و خزر جنگی درگرفت که به جنگ حاطب معروف است.^۱ حاطب برادر پدر و مادری حارث است. برادر دیگری هم به نام عتیک داشته است و حارث و حاطب و عتیک پسران قيس هستند و حارث و حاطب عموهای جبر بن عتیک هستند. عبدالله بن محمد بن عمارة انصاری می‌گوید: حارث

۱. برای اطلاع بیشتر از این جنگ که به زیان اوسان تمام شده است، رک: ایام العرب فی الجاهلیة، محمد احمد جاد المولى بک، علی محمد بجاوی، محدث ابوالفضل ابراهیم، مصر، ۱۳۶۱ فری - م.

در جنگ بدر شرکت کرده است. واقدی هم می‌گوید: از کسی این مطلب را شنیده‌ام، ولی ثابت نیست. موسی بن عقبه و محمد بن اسحاق و ابو معشر او را از شرکت‌کنندگان در بدر نمی‌دانند ولی هبیج یک از سیره‌نویسان در اینکه برادرزاده‌اش جبر بن عتبیک در بدر شرکت کرده است، شک و تردیدی ندارند. ولی در بیان نسب او اشتباهی کرده و نوشته‌اند جبر بن عتبیک بن حارث بن قیس و او را به عمومیش حارث نسبت داده‌اند و حال آنکه او برادرزاده حارث بن قیس است.

سُعْدُ بْنُ مَالِكٌ

ابن خالد بن ثعلبة بن حارثه بن عمرو بن خزرج بن ساعدة بن کعب بن خزرج. مادرش از خاندان بنی سلیم است و هم گفته شده است از خانواده و فرزندزادگان جموج بن زید بن حرام که از خاندان بنی سلیم شمرده می‌شوند بوده است.

سعد پسری به نام ثعلبه داشته که در جنگ أحد شهید شده است و نسلی از او باقی نمانده است. دو پسر دیگر به نامهای سعد و عمرو و دختری به نام عمره داشته که مادرشان هنند دختر عمرو از خاندان عذر است. سعد پسر سعد بن مالک پسری به نام سهل دارد که او هم از اصحاب پیامبر(ص) شمرده می‌شود. مادر سهل اُبیة دختر حارث بن عبد الله بن کعب بن مالک بن خثعم است.

واقدی می‌گوید اُبیه پسر عباس بن سهل بن سعد ساعدی، از قول پدرش، از جدش نقل می‌کرد که می‌گفته است * سعد بن مالک آمده برای خروج همراه یاران پیامبر به بدر شد که بیمار شد و درگذشت و گورش کنار خانه پسران قارظ است. گوید: رسول خدا(ص) نام او را در سهام گیرندگان از غنایم بدر منظور فرمود و سهم او پرداخت شد.

همچنین واقدی از عبدالمهیمن بن عباس، از پدرش، از جدش نقل می‌کند که می‌گفته است * سعد بن مالک در رُؤحاء (میان راه و بدر و مدینه) درگذشت و پیامبر(ص) سهم او را از غنایم بدر پرداخت فرمودند. واقدی می‌گوید: از کسی شنیده‌ام که می‌گفت کسی که در جنگ بدر شرکت کرده سعد پسر سعد بن مالک و پدر سهل بوده است.

عبدالله بن محمد بن عماره انصاری در کتاب نسب انصار نام و نسب آنان را همین‌گونه که ما گفتیم آورده است و متذکر نشده است که یکی از آن دو در بدر شرکت

کرده باشد، و خیال می‌کنم علت اینکه نام نبرده همان است که اُبی و عبدالمهیمن پسران عباس بن سهل از پدر و پدر بزرگ خود روایت می‌کنند که سعد بن مالک بیمار شده و پیش از آنکه از مدینه خارج شود درگذشته است.

یحیی بن محمد جاری از عبدالمهیمن بن عباس بن سهل بن سعد سعیدی، از پدرش نقل می‌کند که سهل بن سعد می‌گفته است * پدرش سعد بن سعد برای پیامبر(ص) وصیت کرده بوده است و وصیت خود را بر چوبه پالان شتر خود نوشته و گفته بوده است شترش و پالان و جَل آن و پنج خروار جُوی را که داشته است، تقدیم پیامبر(ص) کنند. پیامبر(ص) نخست آن را پذیرفتند و سپس به وارثان او برگرداندند.

محمد بن سعد می‌گوید: این هم از دلایل آن است که کسی که عازم رفتن به بدر بوده و درگذشته است همین سعد پسر سعد بن مالک است و چنین وصیتی برای رسول خدا کرده است. آنچه هم که اُبی و عبدالمهیمن پسران عباس از قول پدر و پدر بزرگ خود نقل کرده‌اند که پیامبر(ص) از غنایم بدر سهم او را پرداخته‌اند ثابت نشده است و هیچ یک از نویسنده‌گان تاریخ جنگ‌های پیامبر آن را نقل نکرده‌اند.

موسى بن عقبة و محمد بن اسحاق و ابو معشر هم نه سعد بن مالک و نه پسرش سعد را از شرکت کنندگان در بدر نمی‌دانند و در نظر ما هم همین ثابت است که کسی از ایشان در بدر شرکت نکرده‌اند، احتمالاً یکی از آن دو آماده برای شرکت در بدر شده است، ولی پیش از حرکت درگذشته است. همان‌گونه که اُبی و عبدالمهیمن نقل کرده‌اند، فرزندزادگان سعد پسر سعد بن مالک باقی هستند.

مالک بن عمرو نجاری

در کتاب نسب انصار نگاه کردیم و نام و نسب او را نیافتیم. نام مالک بن عمرو بن عتبک بن عمرو بن مبذول آمده است، که ظاهرآ عامر بن مالک بن نجار است، گویا مالک بن عمرو که ما نام او را در کتاب نسب انصار دیده‌ایم عمومی حارث بن صمة بن عمرو است و من خیال نمی‌کنم چنین باشد.

و اقدی از یعقوب بن محمد ظفری، از پدرش نقل می‌کند که می‌گفته است «مالک بن عمرو نجاری روز جمعه (روز قبل از جنگ اُحد) درگذشته است و چون پیامبر(ص)

وارد خانه شدند و جامه‌های جنگی خود را پوشیدند و بیرون آمدند، جنازه مالک را در محلی که جنازه‌ها را برای نماز می‌گذارند، نهاده بودند و آن حضرت بر جسد او نماز گزارند و سپس مرکوب خود را خواستند و سوار شدند که به أحد بروند.^۱

خلاد بن قیس

ابن نعمان بن سنان بن عبید بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش ادام دختر قین بن کعب بن سواد از خاندان سلّمه است. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: خlad بن قیس همراه برادر خود خلاد بن قیس در جنگ بدر شرکت کرده است. ولی ابن اسحاق و موسی بن عقبه و ابو معشر و واقدی او را از شرکت‌کنندگان در بدر نام نبرده‌اند. من خیال نمی‌کنم شرکت خلاد در جنگ بدر صحیح باشد، زیرا اینان که گفتم به سیره و مغازی از دیگران داناترند و گفتار عبدالله بن محمد بن عماره ثابت نشده است. اسلام خلاد بن قیس از دیر باز بوده است.

عبدالله بن خیثمة

ابن قیس بن صیفی بن ضخر بن حرام بن ریبه بن عدی بن غنم بن کعب بن سلمه. مادرش عایشه دختر زید بن ثعلبة بن عبید از خاندان سلّمه است. عبدالله بن محمد بن عماره انصاری می‌گوید: عبدالله بن خیثمة همراه دو عمویش معبد و عبدالله پسران قیس بن صیفی در بدر شرکت کرده است، ولی موسی بن عقبه و ابن اسحاق و ابو معشر و واقدی او را از شرکت‌کنندگان در بدر نمی‌دانند. گوید: عبدالله بن خیثمة در گذشته و اعقابی از او باقی نمانده‌اند.

۱. واقدی این موضوع را عیناً در مغازی خود آورده است، رک: ترجمه مغازی، ج ۱، ص ۱۵۶ - م.